U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Vojtěcha Šimíčka a soudců Mgr. Radovana Havelce a JUDr. Miluše Doškové v právní věci žalobkyně **V. J.** zastoupené Mgr. Luďkem Voigtem, advokátem se sídlem Praha 6, Bělohorská 163/185, proti žalovanému **Ministerstvu obrany**, se sídlem Praha 6, Tychonova 221/1, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 26. 5. 2010, č. j. 10 Ca 229/2009 - 27

takto:

I. Řízení **se zastavuje.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Městský soud v Praze usnesením ze dne 26. 5. 2010, č. j. 10 Ca 229/2009 - 27, odmítl žalobu, kterou se žalobkyně domáhala zrušení rozhodnutí rektora Univerzity obrany ČR, č. j. 715-4/2008-2994. Důvodem pro odmítnutí žaloby dle ustanovení § 46 odst. 1 písm. a) soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) bylo zjištění, že Mgr. Luděk Voigt, i přes výzvu soudu a poučení o následcích jejího nesplnění, nedoložil soudu svou plnou moc, opravňující ho k podání správní žaloby a zastupování žalobkyně v soudním řízení. V řízení proto nebylo možné pokračovat. Kopie plné moci k zastupování žalobkyně (nyní stěžovatelky) byla městskému soudu doručena až dne 29. 6. 2010, spolu s kasační stížností proti usnesení městského soudu o odmítnutí žaloby.

Proti usnesení o odmítnutí žaloby byla podána kasační stížnost a v ní uplatněn důvod dle ustanovení § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. (nezákonnost rozhodnutí o odmítnutí návrhu) a dle ustanovení § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s. (nepřezkoumatelnost spočívající v nedostatku důvodů rozhodnutí, popř. v jiné vadě řízení před soudem, mohla-li mít taková vada za následek nezákonné rozhodnutí ve věci samé). Stěžovatelka má za to, že pokud měl soud pochybnosti o tom, zda je zastoupena advokátem, pak neměl doručovat pouze zástupci (o jehož zastoupení měl pochybnosti), ale právě stěžovatelce, neboť to byla ona, kdo měl osobně doložit zastoupení.

Nejvyšší správní soud k rozsahu důvodů, jimiž bylo usnesení o odmítnutí žaloby napadeno, nejprve odkazuje na rozsudek zdejšího soudu ze dne 21. 4. 2005,

č. j. 3 Azs 33/2004 - 98 (uveřejněný pod č. 625/2005 Sb. NSS): „*Je-li kasační stížností napadeno usnesení o odmítnutí žaloby, přicházejí pro stěžovatele v úvahu z povahy věci pouze kasační důvody dle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s., spočívající v tvrzené nezákonnosti rozhodnutí o odmítnutí návrhu. Pod tento důvod spadá také případ, kdy vada řízení před soudem měla nebo mohla mít za následek vydání nezákonného rozhodnutí o odmítnutí návrhu, a dále vada řízení spočívající v tvrzené zmatečnosti řízení před soudem.*“

Nejvyšší správní soud poté, co mu byl soudní spis spolu s kasační stížností předložen k rozhodnutí, se před meritorním posouzením podané kasační stížnosti zabýval nejprve tím, zda jsou splněny všechny podmínky, za nichž může řízení o kasační stížnosti proběhnout. Mezi tyto obligatorní podmínky patří zastoupení stěžovatele zástupcem z řad advokátů (§ 105 odst. 2 s. ř. s.) a uhrazení soudního poplatku, ve smyslu zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“). Dle ustanovení § 4 odst. 1 písm. d) zákona o soudních poplatcích vzniká poplatková povinnost podáním kasační stížnosti; dle ustanovení § 9 odst. 1 citovaného zákona se stal soudní poplatek za podání kasační stížnosti splatný okamžikem jejího podání). Soudní poplatek za kasační stížnost činí, dle položky 15 Sazebníku poplatků, 3000 Kč.

Nejvyšší správní soud konstatoval, že podmínky řízení nejsou splněny.

Především nebylo postaveno na jisto, zda je stěžovatelka zastoupena zástupcem z řad advokátů, jak to vyžaduje ustanovení § 105 odst. 2 s. ř. s. Zde je nutno předeslat, že jakkoli je odstraňování nedostatků kasačních stížností svěřeno krajským soudům (§ 108 odst. 1 s. ř. s.), v zájmu zachování plynulosti soudního řízení nic nebrání tomu, aby kasační soud sám odstranil nedostatky podání (nejasnosti ohledně zastoupení stěžovatelky, neuhrazený soudní poplatek za kasační stížnost) a případně rozhodl i o zastavení řízení či odmítnutí návrhu, zvláště za situace, kdy má již k dispozici kompletní soudní spis. Ustanovení § 108 odst. 1 s. ř. s. totiž směřuje k obřemenění Nejvyššího správního soudu od agendy, která může být (bez porušení principu funkční příslušnosti soudů) vyřízena ještě na úrovni krajských soudů; uvedený postup tedy nepředstavuje porušení procesních pravidel v řízení před správními soudy. Zdejší soud proto vyzval Mgr. Luďka Voigta k doložení originálu plné moci nebo speciální plné moci pro zastupování v řízení o kasační stížnosti (ve spise se městského soudu se nacházela jen neověřená fotokopie plné moci ze dne 22. 7. 2009). Originál plné moci (ze dne 22. 7. 2009) byl zdejšímu soudu doručen dne 31. 3. 2011 a první ze sporných procesních podmínek lze tedy považovat za splněnou.

Za této situace byl zástupce stěžovatelky vyzván k uhrazení soudního poplatku za podanou kasační stížnost. Současně s tím byl poučen o následcích nesplnění výzvy (zastavení kasačního řízení). Úhrada soudního poplatku ve světle judikatury zdejšího soudu, potvrzená i Ústavním soudem (například usnesení ze dne 28. 1. 2004, sp. zn. II. ÚS 671/02, nebo ze dne 13. 11. 2007, sp. zn. Pl. ÚS 2/07, dostupné z www.nalus.usoud.cz), je totiž zastupitelným jednáním a není proto nutná osobní aktivita účastníka řízení. Z rozsudku zdejšího soudu č. j. 5 Afs 1/2007 - 175, vyplývá, že „*[j]e v souladu se zákonem (a rovněž i ústavně konformní) praxe správních soudů doručovat výzvu k zaplacení soudního poplatku pouze zástupci účastníka řízení. Nejedná se (...) o úkon, který by účastník řízení musel vykonat osobně (§ 42 odst. 2 s. ř. s.), naopak jde o typický úkon, který za účastníka řízení může*

vykonat jeho zástupce. Účinky doručení usnesení o povinnosti zaplatit soudní poplatek proto nastávají u zastoupeného účastníka řízení doručením jeho zástupci.“

K výzvě zdejšího soudu nebyl soudní poplatek uhrazen ani ve stanovené lhůtě, ani ke dni vydání tohoto usnesení.

Dle ustanovení § 47 písm. c) s. ř. s., ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s., *soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon*. Dle ustanovení § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích, *nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním kasační stížnosti zaplacen, vyzve soud účastníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou určí; po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví.*

S ohledem na uvedené skutečnosti tedy zdejšímu soudu nezbylo, než řízení o kasační stížnosti pro nesplnění jedné z podmínek řízení zastavit [§ 47 písm. c) s. ř. s., § 120 s. ř. s.].

O náhradě nákladů tohoto řízení bylo rozhodnuto ve smyslu ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s., ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s. Dle ustanovení prvně zmíněného nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 27. dubna 2011

JUDr. Vojtěch Šimíček
předseda senátu